לימוד צוות-השתדלות

לזכרו של עמיחי וגינו הי"ד

שאלה-ארגנו טיול סניף, עבדנו עליו קשה מאוד, יום לפני מודיעים לנו שיש התחממות ולכן חייב להיות בקרבת אזור מוגן. איך אנחנו מגיבים?

עמיחי מאז ומעולם כיוון הכי גבוה, להוציא מעצמו את ה100%, וגם בצבא שאף למטכל, כמה שיותר רחוק, כמה שיותר קשה ככה זה טוב. ובשביל זה הוא היה מוכן לעבוד, הוא קנה לעצמו רכב וקם 3 פעמים בשבוע ב4:30 בשביל להספיק לזחול בדיונות לפני התפילה. שבר שיא של 140 דיונות (ביום סיירות עושים 15 ומסיימים גמורים) רץ בלי סוף, סטים של תרגילי כושר, והיו פעמים שהוא לא הפסיק עד שהוא לא שובר את השיא הקודם שלו. הגיע ליום סיירות, סיים בהצלחה גדולה, ראשון כמעט תמיד וקיבל גיבוש מטכל. והתחיל להתכונן במרץ לגיבוש, נסיעות בלילה לדיונות, כל הזמן, מתי שתמאפשר, ריצות, סטים, בקבוצה של אנשים שהלכו לדיונות ביחד תהו למה כל התמונות בלעדיו ואז הסתכלו וראו אותו ממשיך לרוץ מאחורה.

לקראת הגיבוש כתב -

"אם כל מטרית היא ההשתתפות בקוק האם לשיחות אם אני אלי מוטלת האחוייבות להיות מוכן, כלי לאם אאם אכן נה לשיחות הלשיחות חתול בו" חייב להגיע ל100% מוכנו.ת

הגיע הגיבוש, שלושה ימים ראשונים טובים, בחלוקת קבוצות השנייה הוא בקבוצה הטובה יום אחרון פחות טוב, אבל כל קבוצתו בטוחה שהוא מקבל שלדג ומעלה. והתוצאה: קומנדו. אין מטכל, החלום נגוז, אחרי חודשים של עבודה קשה, וחשיבה, וחלומות, אין, נגמר. בהתחלה זה לא היה לו פשוט, ולקח כמה ימים לחשוב. אך לאחר כמה ימים כתב למשפחה

"חשבתי על נה עוק קב.ת נו אאווה לחשוב שאני יוקע מה נכון לי ונה קאיון לבנות מטרה על הק לם בתני.ת אני רובה את רבון האם בשאת ושאת לפעול היכן שישים אוית ע"א לאבות עק הסוף את לשיחות. אני פועל היכן שאני חושב שה' רובה ומוקע שה' פוחת שעריך בהתונה ולפעמים קלת נסערת כקי שאבחין בפותחה. בעע"ה מקווה להיות רעוי כאה שיורת לפתקיקי.אע עכשיו אני שאת"

שיעור גדול מלמד אותנו

"אמנם נו נקוקה שעקיין חסרה אלבי ואני עוכק עליה- ההבנה שאהת אחרעי על האעאל והמקבועיות וה' אחרעי על המבינו.ת אני רובה מעוק להגיע רחוק בבבע- אבל עליי להבין שאני עושה את האעאל, אבל בסופו לם קבר הקב"ה מוכיל התליק לם געולה שאני חלק מאנה ואם הפתקיק לשי יהיה המקום אחר- אע אני לע אתקבל!!"

ולסיכום..

הרבה פעמים בחיים אנחנו מתבאסים כשיש התנגשות בין מה שאנחנו רוצים לבין מה שקורה בפועל. צריך לזכור שתפקידנו הוא לתת מעצמינו את המקסימום שאנחנו יכולים, אך תמיד לזכור שהתוצאה היא לא על הכתפיים שלנו. אנחנו עושים את מירב ההשתדלות והקב"ה מלמעלה קובע לנו את מה שהכי נכון לנו. ההבנה שאנחנו בעולם הזה רק שליחים תתן לנו ענווה ורוגע.
בעז"ה נזכה כולנו ללמוד מעמיחי הי"ד איך להתאמץ ולתת את מה שביכולתנו ולזכור תמיד שהתוצאה היא מקב"ה.
שבת שלום!

אין ביכולתנו להבין את אשר אין ביכולתנו
אך יש בכוחנו לתקן את אשר יש בכוחנו
מעולם לא נדרש מאתנו יותר מהשתדלותנו
לעשות את הדבר הנכון

בכל עת
תמיד ישנה עשייה ברוכה
המביאה שמחה בכל העולמות
הפעולות הפשוטות היומיומיות
בל ישוער ערכן, איתן לאן שיובילונו
במסע שעוד לא תם ועוד לא נשלם

עוד יתגלה לעינינו עד כמה יקר כל צעד וכל רצון
(מסע-ביני לנדאו)